

НИКОЛА ВУКОСАВЉЕВИЋ
ЦРТЕЖИ И "ХЛЕБОВИ"

ГАЛЕРИЈА ДОМА ОМЛАДИНЕ БЕОГРАДА
од 12.11. до 1.12.2002.

Амбијентална ситуација у којој у Галерији затичемо циклус цртежа-пејзажа и седамнаест хлебова испечених од шамота, а који нам се нуде на инсталираној "трпези", изазивају глад наше радозналости за што бржим проналажењем и ишчитавањем свих значењских слојева оваквог ауторског подухвата.

Цртежи лавираним тушем, четком у Вукосављевићевом карактеристичном, "јапанском" рукопису, настајали су последњих година током летњих месеци и његових боравака у уметничким колонијама у природи. Хлебови су испечени давно и десетак година су одстојали своје зрење, скривени од погледа самог уметника у његовом атељеу. Њихова објава у контексту ових сведених пејзажа исказује ауторову жељу да се они сасвим недвосмислено прочитају. У окружењу пејзажа који представљају суптилне записе четком оног, скоро кантовски узвишеног осећаја-пред величанственостима призора природе (свакако без егзалтације), нашли су се хлебови у елементарности своје форме, који привлаче поглед пре свега својом пиктуралношћу, која укупно отопљава ову амбијенталну ситуацију. То никако не значи да су ови артефакти у функцији макета (хлебова) који својом реш печеном кором емитују ону топлоту која се шири већ од саме помисли на "домаћи хлеб са домаћег огњишта", а све од жита са "родне груде" које се таласа са цртежа; топлота ових окамењених-фосилизованих хлебова, од којих неки и најдиректније својим обликом инплицирају своју везу са праисторијским, геолошким налазима, је не само у природној обојености земље-теста, као и од пролазних магматских стања материје у току печења на преко хиљаду степени, већ и у самим траговима стваралачких гестова руке аутора директно или алатком, којим је његов скулптурални рукопис заувек утиснут у меморију материје. Ових седамнаест хлебова подразумевају сва симболичка, метафоричка, ритуална-обредна паганска и хришћанска значења, али их не призивају. Нису постављени у част Гее, Деметре, Изиде или Кибеле. Они су ту из оног најдубљег Вукосављевићевог уверења да се најуниверзалније истине крију у најелементарнијим стварима и појавама, а за којима он увек упорно стваралачки трага.

A set of drawings–landscapes seventeen chamotte loaves of bread that are displayed on an improvised "banquet table", and the ambience of the gallery these works of art are exhibited in, induce our hunger–like inquisitiveness for living for reviling and reading all signification levels of this author project swiftly.

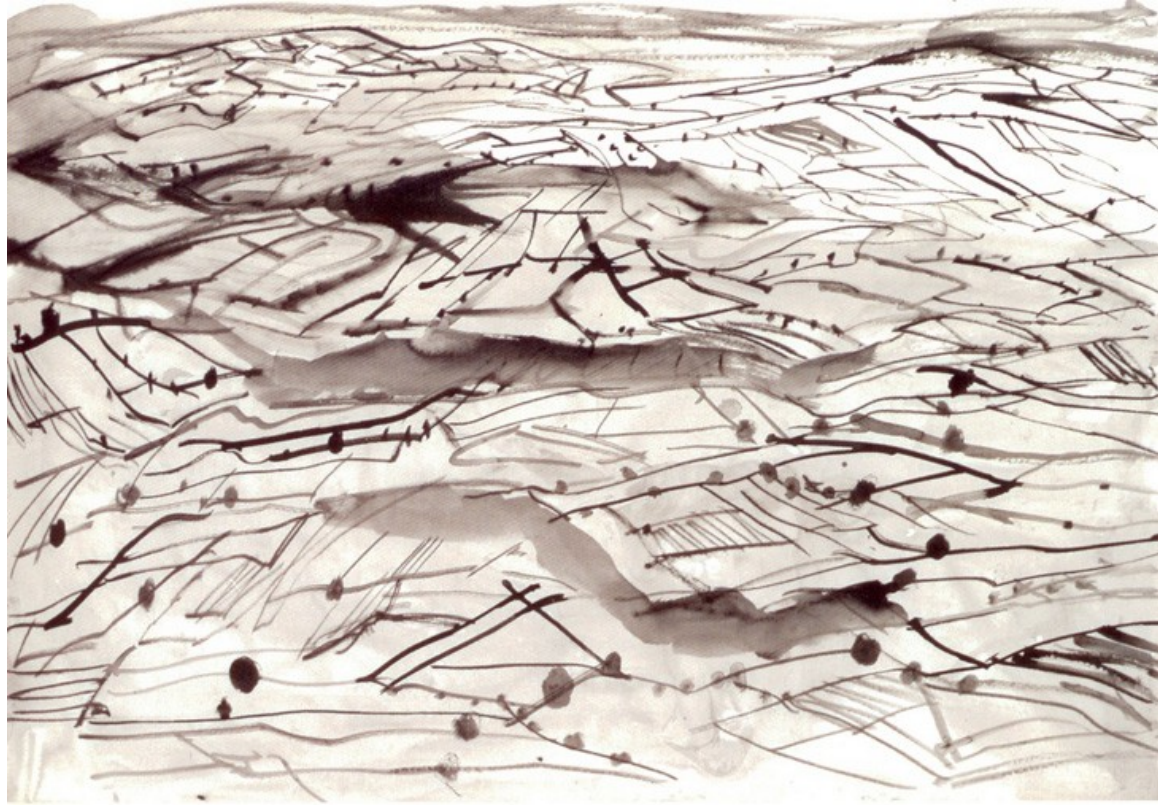
Drawings, done in ink and with a brush in the "Japanese" manner that is so characteristic for Vukosavljevic, were created in the summer art colonies held in in the countryside in the past years. These loaves of bread "were baked" a long time ago, but they went through the process ripening in the course of ten years although they were out of the author's sight hidden somewhere in his atelier.

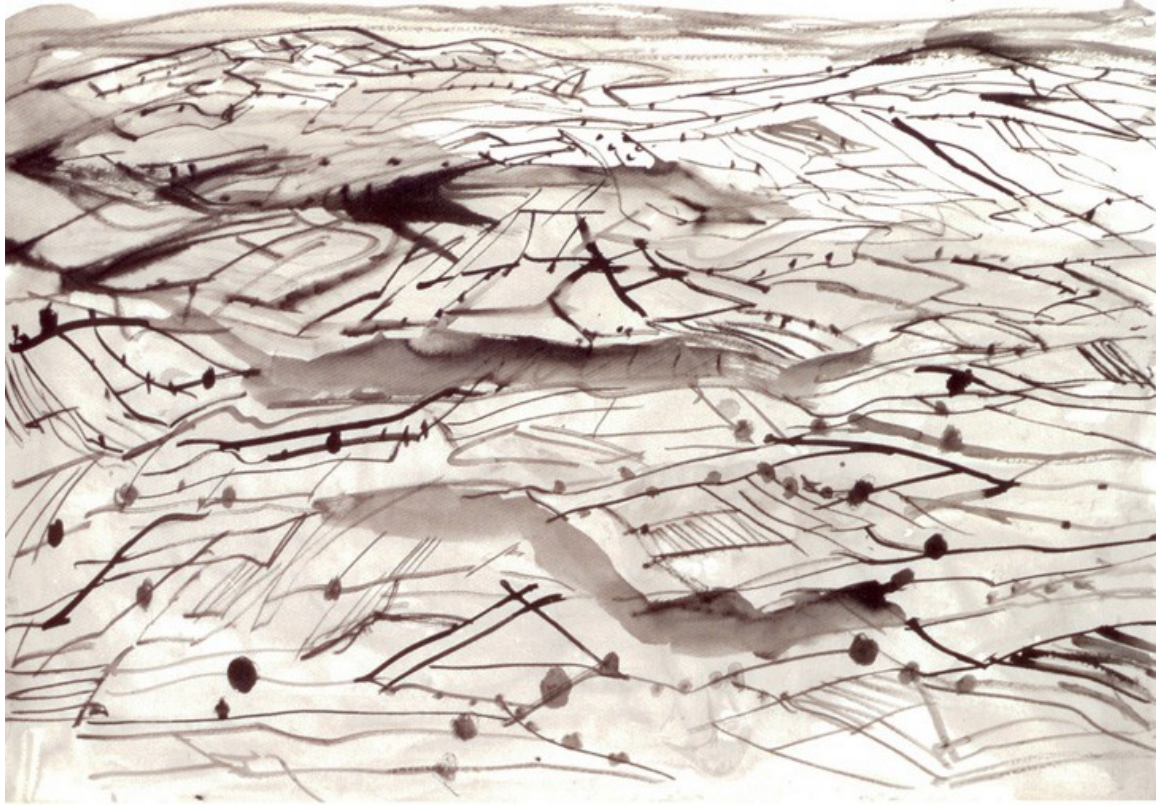
By placing them in the context of these reduced landscapes, the author wanted them to be interpreted unambiguously in every way. In these landscape surroundings, representing subtle by – brush – depicted inscriptions of that almost Kantian sublime emotion arisen before a magnificent sight of Nature, the loaves of bread are encountered in their basic forms, which draw our attention, first of all, to their picturesqueness that warms up this ambience entirely. However, it does not mean that these artefacts function as models (of breads) whose crisp crusts emit a kind of energy that spreads at the very thought of "home–baked–bread", made out of wheat growing "on the native soil" and fluttering on the drawings. The warmth of these petrified/fossilized loaves, and just to mention, that some forms point to their link with prehistoric and geologic findings in the most direct way, does not come just from the natural soil/pastry colouration and some temporary state of magmata material gained in the course of baking in the furnace at over 1000 degrees, but also from the very creative gestures of the author used hands or tools, whereby his sculptural mark has been imprinted in the material memory forever. Even though these seventeen loaves of bread embody all symbolic, metaphorical, ritual pagan and Christian significations, they do not recall them. These loaves are not displayed in honour of the goddesses, such as: Gee, Demeter, Isis or Quebella. They are here because Vukosavljevic deeply believes that ultimate universal truths lie in the most basic things and phenomena that he persistently looks for in his creative work.

НИКОЛА ВУКОСАВЉЕВИЋ

Рођен 1946. у Београду.
Дипломирао 1970. године на Академији ликовних
уметности, вајарски одсек. Последипломске
студије завршио 1972. на истој школи.
Самостално излагао 21 пута цртеже, аквареле,
медаље, рељефе и пуну пластику.
Добитник је више награда и признања.
Редовни је професор на
Факултету ликовних уметности.

11000 Београд, Мира Попаре 124, тел 550 835

Захваљујем: Мирославу Бабићу, пекари Бојовић,
Музеју у Аранђеловцу.

Спонзори:

САВЕТ ГАЛЕРИЈЕ:

МИЛИЦА ТОМИЋ, БРАНКА КУЗМАНОВИЋ,
РАДОМИР КНЕЖЕВИЋ, ЗОРАН ТОДОРОВИЋ,
ВЛАДИМИР ТУПАЊАЦ

dom
omladine
beograda

Македонска 22

E-mail: dobinfo@dob.co.yu